

Lovforslag nr. L 182. Fremsat den 5. februar 1998 af økonomiministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. og lov om Erhvervsankenævnet

(Revision, tavshedspligt, partsbegreb m.v.)

§ 1

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbestemt gørelse nr. 746 af 6. august 1996, som ændret ved § 1 i lov nr. 475 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) Falck A/S;«.

2. § 29, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ansøgningen skal desuden indeholde oplysninger om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en kapitalandel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af forsikringsselskabet eller som i øvrigt har snævre forbindelser til forsikringsselskabet, jf. § 9 a, stk. 4, samt om størrelsen af disse kapitalejeres kapitalandel.«.

3. § 29, stk. 4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

4. I § 33 a, stk. 1, ændres »underrettes om og på forhånd godkende« til: »på forhånd underrettes om og godkende«.

5. I § 33 a, stk. 2, ændres »driften« til: »ledelsen«.

6. I § 33 a, stk. 8, ændres »inden udgangen af

juni måned« til: »i forbindelse med indsendelsen af årsregnskabet«.

7. I § 72, stk. 1, indsættes efter »§§ 61-64,«: »§ 95,«.

8. I § 91, stk. 5, ændres »andre medarbejdere omfattet af personkredsen i § 90, stk. 1,« til: »vice-direktører, underdirektører og dermed ligestillede samt andre ledende medarbejdere med et særligt ansvar for fonds- eller valutafunktioner«.

9. I § 92 a, stk. 4, ændres »§ 190, stk. 4« til »§ 179, stk. 6«.

10. § 92 d, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

11. Efter § 92 g indsættes:

»§ 92 h. Hvis en direktør i medfør af § 92 d, stk. 1, er bestyrelsesmedlem i en anden erhvervsvirksomhed end de i §§ 92 b, 92 c og 92 e nævnte, må et forsikringsselskab ikke uden bestyrelsens godkendelse indgå forsikringsaftale med erhvervsvirksomheden eller virksomheder, der indgår i koncern med denne erhvervsvirksomhed. Bestyrelsen skal påse, at forsikringsaftalen indgås på normale forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Godkendelsen skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Stk. 2. Den valgte revision gennemgår og af-

giver erklæring om, hvorvidt forsikringsaftalen kan anses for ydet på forsikringsselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår.«

12. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Hvervet som intern revisions- eller vicerevisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. De valgte revisorer og den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af regnskab, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

13. I § 93, stk. 4, der bliver stk. 6, ændres: »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

14. § 128, stk. 1, nr. 8, affattes således:

»8) andele og beviser i investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF og andele i placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, jf. § 1 og § 2, stk. 2, nr. 1-3, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger.«

15. I § 144 a ændres »som moderselskabets associerede virksomheder« til: »som moderselskabernes associerede virksomheder«.

16. I § 153, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 128, stk. 1, nr. 5«, til: »§ 128, stk. 1, nr. 7«.

17. § 179 affattes således:

»§ 179. Forsikringsselskaber skal have mindst en statsautoriseret revisor. Forsikringsselskaber med en balancesum på 250 mio. kr. eller derover skal have mindst 2 revisorer. Er forsikringsselskabet en modervirksomhed eller et datterselskab af et selskab, der omfattes af § 123, stk. 3, finder grænsen i 2. pkt. anvendelse på koncernen. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 2. Revisorerne i et forsikringsselskab skal tillige være revisorer i forsikringsselskabets dattervirksomheder. Har forsikringsselskabet et moderselskab, der omfattes af § 123, stk. 3, skal

forsikringsselskabets revisorer tillige være revisorer i dette moderselskab og i dette selskabs øvrige dattervirksomheder.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravene i stk. 2.

Stk. 4. Kapitel 8 a i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskaber m.v. gælder for forsikringsselskaber. For gensidige selskaber anvendes disse regler med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 5. § 61 a, stk. 2, og § 61 c, stk. 2, i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. finder alene anvendelse, når 1/10 af de aktionærer, der ejer aktiekapitalen, eller i gensidige selskaber 1/10 af samtlige stemmeberettigede på en generalforsamling, stiller krav herom.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om revisionens gennemførelse i forsikringsselskaber, herunder om oprettelse af interne revisionsafdelinger og systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Stk. 7. Finanstilsynet kan afskedige en revisor, der findes åbenbart uegnet til sit hverv, og i stedet udpege en anden revisor, jf. herved stk. 1, der fungerer, indtil nyt valg kan foretages.

Stk. 8. Ved revisorskifte skal forsikringsselskabet og revisor give tilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 9. Finanstilsynet kan pålægge revisorerne enten alene eller sammen med den interne revisionschef at give oplysninger om selskabets forhold.

Stk. 10. Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et forsikringsselskab. Forsikringsselskabet kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Stk. 11. Et forsikringsselskab eller selskaber inden for samme koncern må ikke bevilge engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra den valgte revision eller den interne revisions- eller vicerevisionschef. Dette gælder dog ikke lån ydet af et livsforsikringsselskab inden for genkøbsværdien af en af livsforsikringsselskabet udstedt forsikringspolice.

Stk. 12. Stk. 6, 9 og 10 gælder tilsvarende for et forsikringsselskabs dattervirksomheder samt for et moderselskab, der omfattes af § 123, stk. 3, og et sådant selskabs dattervirksomheder."

18. §§ 179 a-186 ophæves.

19. § 188 og § 189 ophæves.

20. § 190, stk. 1, 2, 4 og 5, ophæves, og i stk. 3, der bliver stk. 1, ændres »Direktion, bestyrelse« til: »Forsikringsselskabet«.

21. § 191 ophæves.

22. Efter § 213 indsættes:

»§ 213 a. Ved overdragelse af hele eller dele af en forsikringsbestand tegnet her i landet af et udenlandsk forsikringsselskab i overensstemmelse med § 211 og § 213 skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en redegørelse for overdragelsen i Statstidende og et landsdækkende dagblad. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.«.

23. § 222, stk. 2-4, ophæves.

24. § 240 c affattes således:

»§ 240 c. De i Finanstilsynet ansatte og eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, er under ansvar efter straffelovens §§ 152 - 152 e forpligtede til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken det enkelte forsikringsselskab eller dets kunder kan identificeres.

Stk. 4. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et forsikringsselskab er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde forsikringsselskabet.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning

af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

- 2) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 3) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 4) Folketingets Ombudsmand.
- 5) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 6) Kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter, nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 eller § 21 a.
- 7) Folketingets stående udvalg vedrørende et forsikringsselskabs generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår forsikringsselskaber i betalingsstandsning eller under konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af selskabet.
- 8) Rigsrevisionen.
- 9) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling og lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabets regnskaber, under forudsætning af at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 10) Institutioner, der forvalter likvidations- eller garantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 11) De finansielle tilsynsmyndigheder, der inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, fører tilsyn med forsikringsselskaber.
- 12) De myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter, andre finansieringsinstitutter eller kapitalmarkederne under forudsætning af, at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver.
- 13) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med under forudsætning af, at oplysningerne i henhold til de pågældende myndigheders nationale lovgivning er undergivet tavshedspligt som

angivet i stk. 1 og udveksles i henhold til international aftale.

Stk. 6. Alle, der i henhold til stk. 5 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 8. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 5, nr. 7, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 9. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet, sideløbende med forhandlinger om overdragelse af en forsikringsbestand, med henblik på sikring af genforsikringsdækning videregiver oplysninger til repræsentanter for selskaber, der er omfattet af en i medfør af § 209 fastsat hæftelsesordning.«

25. § 240 d affattes således:

»§ 240 d. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene det forsikringsselskab, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end forsikringsselskabet tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive forsikrings- eller mæglervirksomhed, jf. § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, § 5, § 11, § 205, § 218 og § 240, stk. 2.
- 2) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, jf. § 9, stk. 1, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 29, stk. 7.
- 3) Et medlem af et forsikringsselskabs bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter et forsikringsselskab tilladelse eller inddrager denne, jf. § 9 a, stk. 1-3 og 5.
- 4) Revisor i et forsikringsselskab, når Finanstilsynet afskediger eller pålægger denne at give oplysninger om forsikringsselskabets forhold, samt i sager vedrørende forbuddet mod, at en revisor har lån m.v. i det forsikrings-

skab, som revisor reviderer, jf. § 179, stk. 7, 9 og 11, samt i sager, hvor de valgte revisorer eller den ansvarshavende aktuar ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 190, stk. 1, samt § 89, stk. 5, 1. pkt.

- 5) Erhververen eller besidderen af en kvalificeret kapitalandel, når tilsynet nægter at godkende denne, suspenderer behandlingen af sagen eller reagerer som følge af den manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, der er knyttet til de pågældende ejeres andel, jf. § 33 a, stk. 1 og stk. 3-6, samt § 33 b, stk. 1-3.
- 6) En aktuar, som Finanstilsynet nægter at godkende som ansvarshavende aktuar, jf. § 89, stk. 2.
- 7) Virksomheder, som tilsynet finder har snævre forbindelser til et forsikringsselskab, hvorfor tilladelse nægtes eller inddrages, jf. § 9 a, stk. 1-3 og 5.
- 8) Virksomheder, med hvilke forsikringsselskabet har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor tilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 240, stk. 3.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør, den ansvarshavende aktuar eller andre ledende medarbejdere i et forsikringsselskab, hvis Finanstilsynets påtale eller pålæg i medfør af loven eller dennes forskrifter er rettet direkte mod pågældende.«

26. § 242, stk. 8, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter *stk. 8*.

27. § 258, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Undlader et selskabs bestyrelse, direktion, ansvarshavende aktuar, revisor, likvidator eller generalagent i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller bestemmelser fastsat i henhold til loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.«

28. § 259 ophæves.

29. I § 260, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår: »og 4«.

30. I § 260, stk. 1, 1. pkt., udgår: »§ 181, stk. 2., 1. pkt., § 182, stk. 6 og 7, § 184, stk. 4, § 190, stk. 1-3,«.

31. I § 260, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 177, stk. 4,«: »§ 190, stk. 1,«.

32. I § 260, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 92 g,«: »§ 92 h,«.

33. Lovens *Bilag 1* affattes således:

»Følgende lande er omfattet af zone A: Medlemsstaterne i EU/EØS og alle andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) samt Saudi-Arabien.«.

§ 2

I lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 526 af 17. juni 1996, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»Dog finder kapitel 8 anvendelse på pengeinstitutter, forsikringsaktieselskaber, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og selskaber omfattet af lov om visse kreditinstitutter.«.

§ 3

I lov om Erhvervsankenævnet, jf. lovbekendtgørelse nr. 858 af 23. december 1987, som ændret ved § 27 i lov nr. 315 af 14. maj 1997, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Erhvervsministeren kan bestemme, at Erhvervsankenævnet er klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom.«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 1998.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. §§ 1 - 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger. § 2 kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Siden efteråret 1996 er der gennemført en række undersøgelser vedrørende forhold inden for den finansielle sektor. På baggrund af et ønske fra Folketinget, er der udarbejdet en eneudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning. I marts 1997 afgav Finanstilsynet en rapport om harmonisering af reglerne om finansielle koncerner. I september 1997 offentliggjorde Økonomiministeriet en rapport om håndtering af pengeinstitutkriser.

De nævnte undersøgelser har klarlagt et behov for ændringer i de finansielle love. Derudover er det fundet hensigtsmæssigt med en øget harmonisering og forenkling af regelgrundlaget for finansielle virksomheder.

På baggrund af eneudredningens anbefalinger foreslås der præciseringer af Finanstilsynets tavshedspligt i de finansielle love, ligesom der foreslås indsat en ny bestemmelse, der fastslår, hvem der har partstatus i forhold til Finanstilsynet.

Det er særdeles vigtigt, at finansielle virksomheder er underlagt ensartede regler, hvis de påtager sig samme risici. Det må ikke have betydning, hvorledes de finansielle virksomheder har organiseret sig selskabsretligt. En afgørende parameter for hvilke regler, der skal gælde for tilsyn med virksomheden, er hvilke typer risici, den enkelte virksomhed påtager sig. I lovforslaget lægges der derfor op til en harmonisering af visse bestemmelser om koncernforhold i de finansielle love.

Lovforslaget indeholder desuden mindre redaktionelle ændringer, samt en ændring af lov om Erhvervsankenævnet, der bemyndiger erhvervsministeren til at indgå aftale med det færøske landsstyre om, at Erhvervsankenævnet kan behandle klager over afgørelser truffet af det færøske forsikringstilsyn.

De i forbindelse med forslaget til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og forskellige andre love foreslåede ændringer af reglerne for børneopsparing medfører, at sådanne ordninger tillige kan

tegnes i livsforsikringsselskaber, der har koncession til at drive kapitaliseringsvirksomhed. (Forsikringsklasse VI). Dette medfører ingen ændringer af lov om forsikringsvirksomhed.

1. Tavshedspligt og partsbegreb

Indledning

På baggrund af Folketingets ønske om en undersøgelse af de gældende regler om Finanstilsynets tavshedspligt m.v. har adv., dr. jur. Jan Schans Christensen udarbejdet en eneudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning.

På baggrund af eneudredningen har der været en række møder med deltagelse af eneudrederen, Finanstilsynet, repræsentanter fra den finansielle sektor samt Økonomiministeriet. Det er i vid udstrækning resultatet af disse drøftelser, der nu fremlægges.

Tavshedspligt

Forslaget indebærer en præcisering af reglerne for videregivelse af fortrolige oplysninger. For eksempel præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives som led i efterforskning og strafforfølgning både i relation til straffeloven og tilsynslovgivningen.

Det foreslås, at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter fortrolige oplysninger videregives til Rigsrevisionen på grund af dennes rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

Der foreslås endvidere indsat en hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet direktivet om investorgarantiordninger (97/9/EU) skal gennemføres i dansk ret.

Endelig foreslås der indsat en bestemmelse, hvorefter samtykke ikke ophæver tilsynets tavshedspligt. Baggrunden herfor er, at et selskab alligevel kun vil kunne give samtykke til, at Finanstilsynet videregiver oplysninger, som stammer fra selskabet selv eller fra korrespondance med tilsynet. Disse oplysninger må selskabet selv antages at være i besiddelse af, hvorfor selskabet selv frit kan foretage offentliggørelse.

Partsbegreb

Der foreslås indsat en ny bestemmelse, der fastslår hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Partstatus har bl.a. betydning for retten til aktindsigt og retten til at indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsankenævnet.

De gældende bestemmelser fastslår, at i forhold til Finanstilsynets tilsynsvirksomhed anses alene selskabet som part.

Det foreslås, at partsbegrebet udvides og præciseres for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, revisorer, direktører, ansvarshavende aktuar og andre ledende medarbejdere, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Det forslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelse af, hvorvidt der er sket en overtrædelse af lov om forsikringsvirksomheds regler, om hvem der kan drive forsikringsvirksomhed - får partsstatus, når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Eneudrederen anbefalede endvidere, at det bør overvejes, hvorvidt kunder i visse situationer skal kunne opnå partsstatus.

Da Finanstilsynets afgørelser imidlertid alene vil være rettet mod selskabet, hvorefter det er op til selskabet selv at afgøre, hvorvidt der skal træffes foranstaltninger over for kunden, er det ikke fundet relevant at udvide muligheden for at opnå partsstatus til at omfatte kunder.

2. Koncernharmonisering og regelforenklning

Finanstilsynet udarbejdede i marts 1997 en rapport om finansielle koncerner.

Udviklingen de seneste 10 - 15 år i den finansielle sektor i Danmark og internationalt har blandt andet været karakteriseret ved, at de klassiske grænser mellem pengeinstitut, forsikrings-, realkredit- og fondsmæglerselskaber - herunder børsmæglervirksomhed - er blevet mindre klare. De finansielle virksomheder konkurrerer i stigende omfang på det samme marked. Det har blandt andet givet sig udtryk i dannelsen af finansielle koncerner, som kan tilbyde kunderne flere typer af finansielle ydelser.

I nærværende lovforslag lægges der op til en harmonisering af visse af bestemmelserne om koncernforhold i de finansielle love.

Det foreslås, at harmonisere tidsfristerne for orientering af Finanstilsynet om ejere af kvalificerede andele og reglerne om revision, således at reglerne for forsikringselskaber svarer til reglerne for andre finansielle virksomheder.

Finanstilsynet vil i øvrigt harmonisere de regler for finansielle koncerner, som ikke kræver lovændring.

Forskelle i reguleringen af finansielle virksomheder, som ikke er begrundet i, at der gør sig særlige forhold gældende i en bestemt branche eller for et bestemt produkt, ophæves.

En årsag til behovet for harmonisering er blandt andet, at lovbestemmelser baseret på EU-direktiver i de forskellige tilsynslove er blevet korrekt, men forskelligt implementeret. Således har bestemmelser med samme indhold fået en forskellig sproglig formulering.

Regelforenklning og harmonisering har som naturlig konsekvens, at lovforslaget indeholder en række konsekvensrettelser. Disse rettelser er alene af redaktionel karakter og medfører ingen indholdsmæssige ændringer.

3. Regler om regnskab og revision

Med henblik på at undgå, at mindre forsikringselskaber påføres unødige udgifter til selskabsrevision, foreslås indført en bagatelgrænse, så selskaber med en balancesum på under 250 mio. kr. kun skal vælge én statsautoriseret revisor på generalforsamlingen. Selskaber med en balancesum på mere end 250 mio. kr. skal vælge 2 faguddannede revisorer, hvoraf mindst en skal være statsautoriseret.

En skønsmæssig opgørelse viser, at ca. 75 gensidige forsikringselskaber har en balance på under 250 mio. kr.

Regelsættet for revision i forsikringselskaber harmoniseres i øvrigt, så det er i overensstemmelse med revisionsbestemmelserne i de øvrige tilsynslove.

Der indsættes desuden en bestemmelse, der har til formål at præcisere den gældende bestemmelse om, at såfremt en direktør i et forsikringselskab tillige er bestyrelsesmedlem i en anden erhvervsvirksomhed, må selskabet ikke indgå forsikringsaftaler med denne erhvervsvirksomhed eller virksomheder, der er koncernforbundne hermed, medmindre bestyrelsen forinden har påset, at aftalen indgås på markedsvilkår. Præciseringen fastslår, at der ikke skal gives regnskabsoplysninger om de af bestyrelsen godkendte forsikringer.

Endelig foreslås reglen om, at forsikringsmæssige hensættelser kan placeres i andele og beviser i investeringsforeninger, udvidet til at omfatte placeringer i pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og placeringsforeninger, som reguleres af den nye lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

4. Lov om Erhvervsankenævnet (aftale med Færøerne)

Tilsyn med forsikringssselskaber etableret på Færøerne er et færøsk særanliggende. Tilsynet udøves derfor af det Færøske Forsikringstilsyn, jf. Lagtingslov om forsikringsvirksomhed, der med ganske få undtagelser begrundet i særlige færøske forhold svarer til lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 746 af 6. august 1996, som ændret ved lov nr. 475 af 10. juni 1997. Lagtingsloven trådte i kraft den 1. januar 1997. I lagtingslovens § 170, stk. 2, er det bestemt, at Færøernes Landsstyre kan indgå aftale med »Industriministeriet« om, at afgørelser truffet af det Færøske Forsikringstilsyn kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Nærværende lovforslag skaber hjemmel til, at en evt. aftale indgået mellem erhvervsministeren og det færøske landsstyre kan opfyldes. Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren til at bestemme, at Erhvervsankenævnet også skal være klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom.

5. Høring

Forslagene om ændring af lov om forsikringsvirksomhed og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. har været sendt i høring i følgende ministerier og organisationer:

A/S Bjørnskov og Co., Børsmæglerselskab, Advokatrådet, Alfred Berg Kapitalforvaltning A/S, Amtsrådsforeningen i Danmark, Andelskasseforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsministeriet, Boligministeriet, Børsmæglerforeningen, Carnegie Asset Management A/S, Danmarks Nationalbank, Dansk Handel & Service, Dansk Portefølje Fondsmæglerselskab A/S, Dansk Industri, Dansk O.T.C. Fondsmæglerselskab A/S, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Dansk Aktionærforening, Danske Finansieringsselskabers Forening, Danske Kapitalforvaltning Fondsmægleraktieselskab, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Det Danske Handelskammer, Erhvervsministeriet, Finansforbundet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fondsmæglerforeningen, Fondsrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, FUTOP Clearingcentralen, GP Børsmæglerselskab A/S, Grønlands Hjemmesty-

re, Henton Fondsmæglerselskab A/S, Håndværksrådet, Indskydergarantifonden, InvesteringsForeningsRådet, J.L. Consult ApS, Justitsministeriet, KommuneKredit, Kongeriget Danmarks Hypotekbank, Københavns Fondsbørs A/S, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtdsfond, Midas Fondsmæglerselskab A/S, Nexor-Brokers A/S Fondsmæglerselskab, P-H Børsmæglerselskab A/S, Pengeinstitutternes Betalingssystemer A/S, Realkreditrådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Sammenslutningen af Danske Andelskasser, Skatteministeriet, Udenrigsministeriet og Værdipapircentralen.

Forslaget om ændring af lov om erhvervsankenævnet har været sendt i høring i Erhvervsankenævnet og i Færøernes Landsstyre.

6. Administrative, statsfinansielle og miljømæssige konsekvenser

Ændringen af lov om forsikringsvirksomhed vurderes ikke at have administrative, statsfinansielle eller miljømæssige konsekvenser.

Spørgsmålet om dækning af Erhvervsankenævnets merudgifter i forbindelse med behandlingen af afgørelser fra det Færøske Forsikringstilsyn vil blive afklaret i forbindelse med den aftale, som erhvervsministeren kan indgå med Landsstyret.

Det færøske Forsikringstilsyn har oplyst, at tilsynet fører tilsyn med et livsforsikringssselskab og syv skadesforsikringssselskaber. Der forventes i startfasen at være sager vedrørende afklaring af, hvorvidt visse aktiviteter, der faktisk i dag udøves af virksomheder og foreninger, må anses for forsikringsvirksomhed, og derfor skal afdækkes i et forsikringssselskab. Der må dog alt i alt forventes at være tale om et begrænset antal sager.

7. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Der sker med lovforslaget en øget harmonisering og regelforenklning af de finansielle love. Lovgivningen for finansielle virksomheder og koncerner kommer med lovforslaget til i højere grad at være ens.

Herudover vil forslaget om, at forsikringssselskaber med en balancesum på under 250 mill. kr. kun skal have en faguddannet revisor, medføre en lettelse for disse i dag ca. 75 mindre selskaber.

Forslaget om ændring af lov om Erhvervsankenævnet skønnes ikke at have erhvervmæssige konsekvenser.

8. *Forhold til EU-retten og andre landes lovgivning på området*

EU-direktiverne på det finansielle område harmoniserer den nationale lovgivning for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforeninger, fondsmæglerselskaber og forsikringselskaber. I forhold til EU-retten er der alene foretaget nogle få præciseringer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringerne er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 2

Ændringerne er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Der er alene tale om en ændring af redaktionel karakter.

Til nr. 3

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Med ændringen tydeliggøres, at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om og godkende erhvervelse af kvalificerede andele.

Til nr. 5

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Der er alene tale om, at betegnelsen »ledelsen« er mest i overensstemmelse med nutidig sprogbrug.

Til nr. 6

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Med ændringen fastsættes samme tidsfrist i den finansielle lovgivning for selskabernes meddelelse til Finanstilsynet om navne på ejere af visse kvalificerede andele. Meddelelsen skal ske i forbindelse med indsendelse af årsregnskabet.

Til nr. 7

Ændringen er en konsekvens af forslaget nr. 21.

Til nr. 8

Ved forslaget præciseres, hvilke medarbejdere retningslinjerne skal omfatte. Det klargøres herved, at retningslinjerne ikke skal omfatte interne revisions- og vicerevisionschefer, idet disse i henhold til gældende lov ikke kan have engagement med eller stille sikkerhed over for forsikringselskabet.

Til nr. 9

Forslaget i nr. 9 er en konsekvens af nr. 17.

Til nr. 10 og 11

Ved lov nr. 475 af 10. juni 1997 blev bestyrelsen pålagt at godkende forsikringsaftaler, der blev indgået mellem en erhvervsvirksomhed og forsikringselskabet, hvis direktøren var bestyrelsesmedlem i erhvervsvirksomheden. Formålet med forslaget er at præcisere bestyrelsens og revisionens pligter i disse situationer. Af redaktionelle grunde er denne præcisering foretaget som en selvstændig bestemmelse.

Ændringen medfører, at der ikke skal gives oplysninger om de af bestyrelsen godkendte forsikringsaftaler i årsregnskabet.

Forslaget i nr. 10 er en konsekvens af nr. 11.

Til nr. 12 og 13

Efter de gældende regler er det muligt for den interne revisions- eller vicerevisionschef at være medlem af et forsikringselskabs bestyrelse, herunder at være medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem. Den interne revisionschef ansættes af og refererer til selskabets bestyrelse. Bestyrelsen skal endvidere godkende funktionsbeskrivelsen. Funktionsbeskrivelsen indeholder bestemmelser om den interne revisions bemanding og budget.

Med forslaget undgås, at den interne revisions- eller vicerevisionschef via medlemsskab af bestyrelsen får en uheldig dobbeltrolle i forsikringselskabet.

Forslaget ændrer ikke ved den interne revisionschefs adgang til at indkalde til og deltage i bestyrelsesmøder i sin egenskab af intern revisionschef.

Der er i forslag nr. 12 også tale om en redaktionel ændring. Bestemmelsen om valgte og interne revisorerers pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af sager findes i den gældende lovs § 189, stk. 2. Den foreslås flyttet med henblik på at harmonisere systematikken med systematikken i bank- og sparekasseloven. I bank- og sparekasseloven findes den tilsvarende bestemmelse i § 16 b, stk. 2, i lovens kapitel om ledelse.

Forslaget i nr. 13 er en konsekvens af nr. 12.

Til nr. 14

Den gældende § 128, stk. 1, nr. 8, indeholder hjemmel til, at selskabets forsikringsmæssige hensættelser kan placeres i andele og beviser i investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF.

Bestemmelsen foreslås udvidet til også at omfatte specialforeninger, som er omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger. Det drejer sig om pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og placeringsforeninger.

Ativerne til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser kan herefter placeres i de 3 typer specialforeninger efter samme regler, som gælder efter de gældende bestemmelser for investeringsforeninger.

Erhvervsudviklingsforeninger, der har til formål fortrinsvis at placere formuen i noterede aktier eller anpartar omfattes derimod af § 128, stk. 1, nr. 13. Sådanne investeringer må efter lovens § 128, stk. 8, højst udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Investeringer omfattet af § 128, stk. 1, nr. 8, kan efter lovens § 128, stk. 5, udgøre op til 40 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Til nr. 15

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Med ændringen tydeliggøres, at både direkte og indirekte moderselskaber samt disses associerede selskaber omfattes af bestemmelsen.

Til nr. 16

Ændringerne er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 17

Det foreslås, at lovens § 179, stk. 1, ændres, således at kravet om 2 revisorer ikke skal gælde for de mindre forsikringselskaber. Jo mindre selskaberne er, jo mere økonomisk belastende er kravet om 2 revisorer. Da det samtidigt skønnes, at kravet ikke forøger sikkerheden væsentligt i de mindre selskaber, foreslås det, at de fritages for kravet.

De mindre selskaber skal efter forslaget have mindst 1 revisor, der skal være statsautoriseret revisor.

Grænsen i § 179, stk. 1, på 250 mio. kr. er skønsmæssigt fastsat ud fra en afbalancering af hensynet til sikkerheden ved 2 revisorer og hensynet til omkostninger herved.

Samme grænse er i øvrigt fastsat i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., hvortil der henvises.

I stk. 2 foreslås, at kravet om samme revisor gælder »nedad« i koncernen, det vil sige for datterselskaber. Herudover foreslås, at kravet også skal gælde »opad« for moderselskaber, der er holdingselskaber, og disses øvrige datterselskaber.

I stk. 3 foreslås der en dispensationsadgang, som anvendes, hvor kravet om samme revisor efter § 179, stk. 2, finder anvendelse på udenlandske selskaber. I sådanne tilfælde er det ofte ikke hensigtsmæssigt eller måske ikke muligt, at revisorerne er fælles. Ofte er det dog formålstjenligt at fastholde, at mindst en af revisorerne også skal være revisor i det udenlandske moderselskab.

Den foreslåede § 179, stk. 4, indebærer, at årsregnskabslovens kapitel 8 a, der som udgangspunkt kun gælder for forsikringselskaber, der er aktieselskaber, jf. forslaget § 2, også finder anvendelse på gensidige forsikringselskaber herunder tværgående pensionskasser.

Den foreslåede § 179, stk. 5, præciserer, hvornår aktionærer og øvrige, der er stemmeberettigede på generalforsamlingen, kan kræve, at der udnævnes en yderligere revisor. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 179, stk. 2. Den gældende lovs § 179, stk. 2, der ophæves med forslaget, svarer i øvrigt til årsregnskabslovens § 61 a, stk. 2. Der er dog den forskel, at de opgaver, der efter årsregnskabsloven skal varetages af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, efter den gældende lov om forsikringsvirksomhed varetages af Finanstilsynet. Opgaverne går først og fremmest ud på at udnævne en ekstra revisor, når ejere, der repræsenterer en tiendedel af stemmeretten, stiller krav herom. Årsregnskabslovens bestemmelser gælder også på dette punkt for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Det foreslås, at forsikringselskaber underlægges samme bestemmelser. Det bemærkes i den forbindelse, at Finanstilsynet efter forslaget til ny § 179, stk. 1, får mulighed for i særlige tilfælde på eget initiativ at udpege yderligere en revisor.

Den foreslåede § 179, stk. 6, svarer med visse redaktionelle ændringer til den gældende § 190, stk. 4.

Den foreslåede § 179, stk. 7, svarer med visse redaktionelle ændringer til den gældende § 182, stk. 3.

Den foreslåede § 179, stk. 8, svarer til den gældende § 182, stk. 6.

Den foreslåede § 179, stk. 9, svarer til den gældende § 190, stk. 2.

Den foreslåede § 179, stk. 10, svarer med visse redaktionelle ændringer til den gældende § 242, stk. 8.

Den foreslåede § 179, stk. 11, svarer til den gældende § 181, stk. 2.

Til nr. 18

Den gældende lovs § 179 a fastslår, at de opgaver, der ifølge aktieselskabsloven kan varetages af en enkelt revisor, skal varetages af samtlige revisorer i forsikringselskaber.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i de øvrige finansielle love. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet det anses for en selvfølge, at de opgaver, der i henhold til lovgivningen i det hele taget pålægges revisor, påhviler samtlige revisorer, når der forekommer flere.

Som følge af at revisorer nu kun kan være statsautoriserede eller registrerede revisorer, er bestemmelsen i den gældende lovs § 180, stk. 1, overflødig. Den tilsvarende bestemmelse i årsregnskabsloven ophævedes i 1996.

Den gældende lovs § 180, stk. 2 og 3, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 b, stk. 1. og 2. Som følge heraf vil de gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 180, stk. 4, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 2.

I henhold til den gældende § 180, stk. 4, 2. pkt., kan Finanstilsynet i de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet efter lovens § 3, stk. 2, bestemmer, at en gruppe af virksomheder skal behandles som en koncern, tillige bestemme, at gruppen skal have fælles revisorer. Efter forslaget udgår denne bestemmelse af loven. Årsagen er, at § 3, stk. 2, sammenholdt med de nu foreslåede revisionsbestemmelser giver fornøden hjemmel til, at Finanstilsynet kan bestemme, at revisorerne skal være fælles for gruppen. Den særlige hjemmel i § 180, stk. 4, er derfor overflødig.

Den gældende lovs § 181, stk. 1, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 d, stk. 2. Som følge heraf vil den gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 181, stk. 2, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 11.

Den gældende lovs § 182, stk. 1, 2, 4, 5, 7 og 8 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 e. Som følge heraf vil den gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Årsregnskabslovens § 61 e, stk. 1, indeholder et krav om, at revisor straks skal give Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddelelse om fratrædelsestidspunktet, når hans hverv ophører. Tilsvarende gælder, at revisor i selskaber med børsnoterede aktier eller obligationer i denne situation skal give meddelelse til den pågældende fondsbørs. Disse krav bliver med forslaget gjort gældende også i forsikringselskaber.

Den gældende lovs § 182, stk. 3, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 7.

Den gældende lovs § 183 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 f. Som følge heraf vil den gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 184, stk. 1 og 2, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 g, stk. 1 og 2. Som følge heraf vil bestemmelserne gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 184, stk. 3, fastslår, at i de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet efter lovens § 3, stk. 2, bestemmer, at en gruppe af virksomheder skal behandles som en koncern, skal de fælles revisorer revidere »koncern«-regnskabet og gruppens indbyrdes regnskabsmæssige forhold. Bestemmelsen er med de nu foreslåede revisionsbestemmelser overflødig, fordi det følger heraf, at de revisorer, der er fælles for gruppen, også skal revidere gruppen som koncern betragtet, jf. bemærkningerne til nr. 17.

Den gældende lovs § 185 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 h. Som følge heraf vil den gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 186 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 i. Som følge heraf vil den gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Til nr. 19

Den gældende lovs § 188 findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 j. Som følge heraf vil den gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Den gældende lovs § 189, stk. 1, har ingen selvstændig betydning, da indholdet af bestemmelsen allerede følger af lovens § 93, stk. 2, 3. pkt., der nu bliver stk. 4, jf. forslagens nr. 12.

Med hensyn til den gældende lovs § 189, stk. 2, henvises til bemærkningerne til forslagens nr. 12.

Den gældende lovs § 189, stk. 3, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 k. Som følge heraf vil den gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2.

Til nr. 20

Den gældende lovs § 190, stk. 1, findes tilsvarende i årsregnskabslovens § 61 l. Som følge heraf vil den gælde for forsikringselskaber efter forslagens § 2, sammenholdt med forslaget til ny § 179, stk. 4, jf. forslagens nr. 17.

Den gældende lovs § 190, stk. 2, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 9, jf. forslagens nr. 17.

Den gældende lovs § 190, stk. 4, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 6, jf. forslagens nr. 17.

Den gældende lovs § 190, stk. 5, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 12, jf. forslagens nr. 17.

Ændringen af den gældende lovs § 190, stk. 3, er en

redaktionel ændring med henblik på at harmonisere systematikken i de finansielle love.

Til nr. 21

Der er tale om en redaktionel ændring med henblik på at harmonisere systematikken i de finansielle love. Reglerne om granskning i den gældende lovs § 191 findes tilsvarende i aktieselskabslovens § 95. Når bestemmelsen ophæves i lov om forsikringsvirksomhed, indebærer det uden videre, at § 95 i aktieselskabsloven i stedet finder anvendelse på forsikringsselskaber, der er aktieselskaber. Med forslaget nr. 7 sikres det samtidig, at bestemmelsen også fortsat finder anvendelse på gensidige selskaber.

Til nr. 22

I forbindelse med overdragelse af danske forsikringsbestande tegnet af udenlandske EU-forsikrings-selskaber samt selskaber fra andre lande, der har gennemført Rådets 3. generationsdirektiver om forsikringsvirksomhed, foreslås indført en pligt til ved overdragelsen at informere de danske forsikringstagere herom.

Når den endelige tilladelse til overdragelsen er blevet givet af hjemlandsmyndigheden, skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en meddelelse herom. Hvorvidt der tillige skal ske en offentliggørelse af beslutningen om overdragelsen, afhænger af reglerne i det overdragende selskabs hjemland.

Når den endelige tilladelse til overdragelsen er blevet givet af hjemlandsmyndigheden, anses det for tilstrækkeligt, at Finanstilsynets redegørelse om overdragelsen alene offentliggøres i Statstidende og et landsdækkende dagblad.

Til nr. 23

Som konsekvens af gennemførelsen af 3. generationsdirektiverne om forsikringsvirksomhed er den pågældende bestemmelse overflødig.

Til nr. 24

Det foreslås at ændre § 240 c med henblik på at gennemføre enudrederens anbefalinger vedrørende tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning. Med ændringen foreslås desuden en omstrukturering af bestemmelsen for at gøre denne mere klar og entydig.

Det bemærkes, at den gældende § 240 c, stk. 6, foreslås indsat som ny selvstændig § 240 d.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger. Be-

stemmelsen er uændret bortset fra, at der er indsat en præcisering af, at tavshedspligten alene vedrører fortrolige oplysninger. Denne præcisering er hidtil alene fremgået af lovens bemærkninger.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt må for det første ses som et supplement til den tavshedspligt, der er foreskrevet for forsikringsselskabers forhold. Det vil sige et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte forsikringsselskabers forretningsmæssige forhold, men i høj grad også et ønske om at beskytte selskabets kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder.

Finanstilsynets tavshedspligt er også en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må forsikringsselskaberne og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver oplysningerne.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor samtykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om, at Finanstilsynet bekræfter et givent forhold over for eksempelvis pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en enkelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor ét selskab giver samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger og andre selskaber føler sig presset til at følge trop.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke selskabets ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Og i endnu højere grad afholde selskaberne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til tilsynet.

Oplysninger om et selskabs kunder m.fl. kan kun videregives med disses samtykke. Et selskab kan der-

for kun give samtykke til, at Finanstilsynet videregiver oplysninger, som stammer fra selskabet selv eller fra korrespondancen med Finanstilsynet. Disse oplysninger må selskabet selv antages at være i besiddelse af, hvorfor selskabet selv frit kan foretage videregivelsen.

Det foreslås på denne baggrund, at selskaber under tilsyn ikke skal kunne give et for Finanstilsynet forpligtende samtykke til offentliggørelse af ellers fortrolige oplysninger.

I stk. 3 er foretaget en præcisering af, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at det enkelte selskab eller dets kunder ikke kan identificeres.

Stk. 4 vedrører forsikringssselskabets relationer til kunder og tredjemand, som er involveret i forsøg på at redde selskabet. Bestemmelsen svarer til den gældende lov om forsikringsvirksomheds § 240 c, stk. 2, nr. 2. Det er dog præciseret, at oplysninger om kundeforhold ikke kan videregives, samt at fortroligheden med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde selskabet, også gælder efter at denne medvirken er ophørt. Bestemmelsen svarer til den administrative praksis på området, og fremgår nu af et særskilt stykke.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Bestemmelserne herom er uændrede, dog er rækkefølgen systematiseret, og der er sket en præcisering af enkelte bestemmelser. Herudover er der indføjet nye bestemmelser (nr. 7 og 8).

I den foreslåede nr. 1 præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Den gældende bestemmelse omfatter forhold, der er omfattet af straffelovgivningen. Det er uklart, hvad der forstås ved udtrykket straffelovgivningen. Hertil kommer, at bestemmelsen synes at forudsætte, at der utvivlsomt foreligger en overtrædelse.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formulering præciseret således, at fortrolige oplysninger også kan videregives til brug for efterforskningen af

en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 2 svarer til den nuværende nr. 8.

Nr. 3 svarer til den nuværende nr. 11.

Nr. 4 svarer ligesom nr. 5 til den nuværende nr. 9, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 5 svarer ligesom nr. 4 til den nuværende nr. 9, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 6 svarer til den nuværende nr. 10.

Nr. 7 indeholder en ny bestemmelse, der svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 2, nr. 11.

Bestemmelsen i den foreslåede nr. 8 er ny. Bestemmelsen giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen, især til brug for forvaltningsrevisionen. Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisors hverv. Baggrunden for den hidtidige praksis er, Rigsrevisionens rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

I overensstemmelse med 3. skades- og livsforsikringsdirektiv præciseres det i nr. 9, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til skifteretten og andre myndigheder. Sidstnævnte er specielt rettet mod udenlandske myndigheder, der i visse tilfælde har en anden status eller en anden betegnelse. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den gældende nr. 5.

Nr. 10 svarer til den nuværende nr. 7.

Nr. 11 svarer til den nuværende nr. 3. Det er dog præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 12 svarer til den nuværende nr. 4. Det er dog præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Det er i nr. 13 præciseret, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, at det pågældende lands tilsynsmyndighed tilkendegiver ikke at ville udlevere de pågældende oplysninger.

Det er samtidig præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 11 og 12.

Stk. 6 svarer til den nuværende § 240 c, stk. 5. Det er dog præciseret, at alle, der efter den foreslåede stk. 5 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat der er tale om fortrolige oplysninger.

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed m.v.

Det foreslåede stk. 6 indebærer ikke indskrænkninger i visse grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen ingen betydning på en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale.

Stk. 7 svarer til det nuværende stk. 4

Stk. 8 indeholder en ny bestemmelse, der svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 5.

Stk. 9 svarer til det nuværende stk. 3.

Til nr. 25

Bestemmelsen i stk. 1 er en videreførelse af princippet i den gældende § 240 c, stk. 6, om at alene forsikringselskabet er part i forhold til Finanstilsynet. Som noget nyt henvises til, at i stk. 2 og 3 kan andre end selskabet tillige være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende samt giver mulighed for indbringelse af Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet.

I stk. 2 er angivet de tilfælde, hvor andre end selskabet kan anses for part.

Nr. 1. angiver, at partsstatus tillægges i de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse om lovens anvendelsesområde (§ 1, stk. 1, og § 2, stk. 1), selskabsformen (§ 5) og krav om, at et forsikringselskabs og en tværgående pensionskasses navn skal angive dets egenskab af forsikringselskab eller pensionskasse (§§ 11 og 205).

Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt en virksomhed anses for at drive forsikrings- henholdsvis pensionskasservirksomhed. Det kan medføre, at virksomheden får pålæg af tilsynet om at ophøre med at drive den form for virksomhed og eventuel påtale for at overtræde bestemmelserne. Det synes rimeligt - og i øvrigt i overensstemmelse med hidtidig praksis - at tillægge denne personkreds partsstatus.

I medfør af § 218 er det tilladt erhvervsmæssigt at formidle forsikringer for visse risici til danske og udenlandske forsikringselskaber. Dersom der træffes en afgørelse, hvorefter en person har handlet i strid med § 218, skal vedkommende tillægges partsstatus.

I medfør af § 240, stk. 2, kan Finanstilsynet indhente oplysninger hos fysiske og juridiske personer til brug for tilsynets bedømmelse af, om deres aktiviteter er omfattet af loven. Det foreslås, at disse personer og virksomheder tillægges partsstatus.

Nr. 2. En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, jf. § 9, stk. 1, tillægges ligeledes partsstatus, selvom virksomheden endnu

ikke er godkendt og derfor ikke er et forsikringselskab omfattet af § 240 d, stk. 1.

Dette gælder også i tilfælde af, at Finanstilsynet suspenderer behandlingen af en ansøgning om godkendelse af datterselskaber (forsikringselskaber), som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, jf. § 29, stk. 7.

Nr. 3. Hvis Finanstilsynet nægter et selskab tilladelse eller inddrager denne, fordi et medlem af selskabets direktion eller bestyrelse ikke anses for at leve op til kravet om hæderlighed og erfaring, anses den pågældende person tillige for at være part i denne del af sagen, jf. § 9 a, stk. 1, og § 253, stk. 1, nr. 2.

Tilsvarende vil en kapitalejer, jf. § 9 a, stk. 2, og § 253, stk. 1, nr. 2, som efter Finanstilsynets opfattelse vil modvirke en forsvarlig drift af selskabet, også opnå partsstatus.

Finanstilsynet kan efter § 9 a, stk. 3, nægte at give tilladelse til et selskab, hvis selskabet har snævre forbindelser til andre virksomheder m.v., og disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver. De virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til et selskab, hvorfor tilladelse nægtes, er ligeledes part i denne del af sagen.

Tilsvarende gælder, hvor et selskab har snævre forbindelser til virksomheder uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, og hvor Finanstilsynet finder, at det pågældende lands lovgivning vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver, jf. § 9 a, stk. 5.

Nr. 4. En revisor i et forsikringselskab får partsstatus, hvis Finanstilsynet afskediger revisor, pålægger denne at give oplysninger om forsikringselskabets forhold, eller der opstår sager vedrørende forbudet mod, at revisor har et engagement m.v. i det selskab, som denne reviderer, jf. den foreslåede § 179, stk. 7, 9 og 11. Tilsvarende gælder, hvis Finanstilsynet påtaler, at de valgte revisorer og den ansvarshavende aktuar ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 89, stk. 5, 1. pkt., samt den foreslåede § 190, stk. 1.

Nr. 5. I medfør af § 33 a, stk. 1 og 3-6, skal Finanstilsynet godkende den direkte eller indirekte erhvervelse af kvalificerede andele samt have underretning fra en kapitalejer, hvis andel falder til under 10 pct. I øvrigt giver § 33 b, stk. 1-3, mulighed for at ophæve stemmeretten for ejere af kvalificerede andele. Det synes velbegrundet, at den ejer af kvalificerede andele,

som afgørelsen vedrører, betragtes som part, hvilket hermed præciseres i lovtæksten.

Nr. 6. En aktuar, som Finanstilsynet nægter godkendelse som ansvarshavende aktuar i et forsikrings-selskab tillægges ligeledes partsstatus, jf. § 89, stk. 2.

Nr. 7. Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Nr. 8. Efter § 240, stk. 3, kan Finanstilsynet indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke forsikringsselskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse. De virksomheder, som Finanstilsynet eventuelt vil indhente oplysninger fra eller foretage inspektionsbesøg hos, er tillige part i denne del af sagen.

Efter stk. 3 får en person med særlig tilknytning til forsikringsselskabet partstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynet udsteder pålæg eller påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende.

Til nr. 26

Den gældende lovs § 242, stk. 8, erstattes af forslaget til ny § 179, stk. 9, jf. forslagets nr. 17.

Til nr. 27

Ændringen er en konsekvens af kongelig resolution af den 30. december 1996, hvorved det blandt andet blev besluttet, at lovgivning og sager vedrørende regulering og tilsyn med de finansielle virksomheder overføres fra Erhvervsministeriet til Økonomiministeriet. Forslaget indebærer, at Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan pålægge et selskabs bestyrelse, direktion, ansvarshavende aktuar, revisor, likvidator eller generalagent tvangsbo-der for ikke at efterkomme pligter, der efter loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven påhviler de pågældende.

Finanstilsynet har hidtil udøvet denne beføjelse i henhold til bekendtgørelse nr. 436 af 19. juli 1988 om henlæggelse af beføjelser til finanstilsynet.

Til nr. 28

Som konsekvens af gennemførelsen af 3. generationsdirektiverne om forsikringsvirksomhed er den pågældende bestemmelse overflødig.

Til nr. 29

Ændringen er en konsekvens af forslagets nr. 2.

Til nr. 30 og 31

Ændringerne er en konsekvens af forslagets nr. 18 og 20.

Til nr. 32

Ændringen er en konsekvens af forslagets nr. 11.

Til nr. 33

Ændringen er medtaget for at tage højde for OECD's øgede medlemskreds.

Til § 2

Til nr. 1

Årsregnskabsloven finder ikke anvendelse for finansielle virksomheder, der er organiseret som aktieselskaber, jf. årsregnskabslovens § 1, stk. 1. pkt. 3. Det foreslås, at forsikringsselskaber også skal omfattes af årsregnskabslovens kapitel 8 a om revision i lighed med, hvad der gælder for andre virksomhedstyper inden for den finansielle sektor.

Gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser omfattes tilsvarende af årsregnskabslovens kapitel 8 a om revision, jf. forslagets § 1 nr. 17.

Til § 3

Til nr. 1

Bestemmelsen i den foreslåede § 7, stk. 2, bemyndiger erhvervsministeren til at bestemme, at Erhvervsankenævnet kan behandle klager over afgørelser truffet af hjemmestyremyndigheder på Færøerne, hvis der indgås en aftale herom. Lovgivningen vedrørende færøske forsikringsselskaber er et færøsk særansliggende, jf. lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre, liste A. Den gældende færøske lov på området er for tiden lagtingslov nr. 3 af 13. februar 1996 om forsikringsvirksomhed som senest ændret ved lagtingslov nr. 153 af 30. december 1996.

Lagtingsloven giver mulighed for, at Færøernes Landsstyre kan indgå aftale med Erhvervsministeriet om, at Erhvervsankenævnet kan behandle sager vedrørende afgørelser truffet af det færøske forsikrings-tilsyn.

Bemyndigelsen til erhvervsministeren er udformet således, at der eventuelt kan indgås aftaler også på andre af de områder Erhvervsankenævnet beskæftiger sig med, såfremt Færøernes Landsstyre måtte rette henvendelse herom.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. juli 1998.

Til § 5

Det foreslås, at loven kan sættes i kraft på Grøn-

land. Det foreslås endvidere, at § 2 kan sættes i kraft for Færøerne, idet lov om forsikringsvirksomhed ikke gælder for Færøerne.

Skriftlig fremsættelse (5. februar 1998)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om visse selskabers aflægelse af årsregnskab m.v. og lov om Erhvervsankenævnet (Revision, tavshedspligt, partsbegreb m.v.)

(Lovforslag nr. L 182).

Hovedformålet med lovforslaget er at følge op på enudredningen om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor og rapporten om finansielle koncerner.

Forslaget vedrørende tavshedspligt indebærer en præcisering af reglerne for videregivelse af oplysninger.

For så vidt angår partsbegrebet foreslås der indsat en ny bestemmelse, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Partsbegrebet udvides og præciseres for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, revisorer, direktører, ansvarshavende aktuar og andre ledende medarbejdere, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende. Det foreslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelse af, hvorvidt der er sket en overtrædelse af lov om forsikringsvirksomheds regler om, hvem der kan drive forsikringsvirksomhed - får partsstatus, når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

På baggrund af Finanstilsynets rapport fra

marts 1997 om finansielle koncerner lægges der i lovforslaget op til en harmonisering og regelforenkling. Tidsfristerne for orientering af Finanstilsynet om ejere af kvalificerede ejerandele og reglerne om revision harmoniseres. Forsikringsselskaber er fremover omfattet af årsregnskabslovens revisionsbestemmelser. Dog fritages forsikringsselskaber med en balancesum på under 250 mill. kr. fra kravet om to revisorer.

Herudover foreslås placeringsreglerne ændret, således at forsikringsselskaber fremover kan investere i tre af de nye specialforeninger - pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og placeringsforeninger - efter samme regler, som gælder for investeringsforeninger.

Endelig ændres loven om Erhvervsankenævnet, således at erhvervsministeren bemyndiges til at indgå en aftale med Færøerne.

De i forbindelse med forslaget til ændring af lov om banker og sparekasser mv. og forskellige andre love foreslåede ændringer af reglerne for placering af børneopsparing betyder, at sådanne ordninger også kan tegnes i livsforsikringsselskaber, der har tilladelse til at drive kapitaliseringsvirksomhed.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.